וְהֵיְתָה־זֹּאת לָכֶּם לְחָקַּת עוֹלְם לְכַפֵּר עַל־בְּגֵי יִשְׂרָאֵל מִכְּל־חַטּאֹּתְם אַחָת בַּשְׁנֵה וַיַּעשׁ כַּאֲשֵׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: (פּ)

34

37

This shall be to you a law for all time: to make atonement for the Israelites for all their sins once a year. And Moses did as the LORD had commanded him.

2) Meshech Chochma

הנה בנביאים לא נזכר יוהכ"פ, מפני כי לא היה בזה הרגש לאומי, כי כולם היו במושבותם, ותענית יום אחד בשנה אינו פלא, ועבודת היום היה עושה כה"ג לבדו במקדש, והוא מצוה פרטיית ככל המצות, לא כן פסח, שכל ישראל באו ממקומם והקריבו אלפי רבבות פסחים לבד בזמן בית שני, שהיו רעבים לדבר ד', זו נבואה, שפסקה מישראל, ורק בעבודת כה"ג לפני ולפנים זכו להשגה קרובה לנבואה, כמו שאמרו בסוטה דף ל"ב ביונתן כ"ג ובשמעון הצדיק, ובפ"ק דברכות בר' ישמעאל ב"א, כשנכנס להקטיר קטרת לפני ולפנים, לכן באו מכל מקום הגדולים לראות פני כה"ג ולשמוע דבר ד' זו נבואה. וזה אמת וצדק.

3) Famous (song) Gemarah about R Yishmael Ben Elisha (who was the Kohen Gadol)
הַּנְיָא, אָמַר רַבִּי יִשְׁמְעֵאל בֶּן אֱלִישְׁע: פַּעַם אַחַת, נְכְנַסְתִּי לְהַקְטִיר קְטוֹרֶת לְפְנִים, וְרָאִיתִי אַכְתְּרִיאֵל יָהּ ה׳ צְּבָאוֹת, שֶׁהוּא יוֹשֵב עַל כִּסֵּא רְם לְפְנִי וְלְפְנִים, וְרָאִיתִי אַכְתְּרִיאֵל בְּנִי, בְּרְכֵנִי!" אָמַרְתִּי לוֹ: "יְהִי רְצוֹן מִלְפְנֵיךּ, וְנִשְׂנִאל בְּנִי, בְּרְכֵנִי!" אָמַרְתִּי לוֹ: "יְהִי רְצוֹן מִלְפְנֵיךּ, שֻׁיִּכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךּ עֻל מִדּוֹתֶיךּ, וְתִתְנַהֵג עִם בְּנֵיךְ שִׁילִבְּשׁוּ רַחֲמֶיךּ עֻל מִדּוֹתֶיךּ, וְתִתְנַהֵג עִם בְּנֵיךְ בְּמוֹם מְשׁוּרַת הַדִּיוִ". וְנִעְנַע לִי בְּרֹאשׁוֹ.
וְמְשׁמע לוֹ, שׁלֹּא תִּהא בַּרְכַּת הִדיוֹט קַלָּה בַּעִינִדְּ.

4) Gemarah Sotah 33a

ואין מלאכי השרת מכירין בלשון ארמי והתניא יוחנן כהן גדול שמע ב"ק מבית קדש הקדשים שהוא אומר נצחו טליא דאזלו לאגחא קרבא לאנטוכיא ושוב מעשה בשמעון הצדיק ששמע בת קול מבית קדש הקדשים שהוא אומר בטילת עבידתא דאמר שנאה לאייתאה על היכלא ונהרג גסקלגס ובטלו גזירותיו וכתבו אותה שעה וכיוונו ובלשון ארמי היה אומר

The Gemara asks: And are the ministering angels not familiar with the Aramaic language? But isn't it taught in a baraita (Tosefta 13:5): Yoḥanan the High Priest heard a Divine Voice emerging from the House of the Holy of Holies that was saying: The youth who went to wage war in Antokhya have been victorious. And there was another incident involving Shimon HaTzaddik, who heard a Divine Voice emerging from the House of the Holy of Holies that was saying: The decree that the enemy intended to bring against the Temple is annulled, and Gaskalgas, Caligula, has been killed and his decrees have been voided. And people wrote down that time that the Divine Voice was heard, and later found that it matched exactly the moment that Caligula was killed. The Gemara concludes: And this Divine Voice was speaking in the Aramaic language.

א"ר פרנך א"ר יוחנן אותה שנה לא עשו ישראל את יום הכפורים והיו דואגים ואומרים שמא נתחייבו שונאיהן של ישראל כלייה יצתה בת קול ואמרה להם כולכם מזומנין לחיי העולם הבא

§ Apropos the discussion of the celebration at Solomon's dedication of the Temple, the Gemara relates that Rabbi Parnakh said that Rabbi Yoḥanan said: That year, the Jewish people did not observe Yom Kippur, as the sevenday celebration of the dedication of the Temple coincided with Yom Kippur and all seven days were celebrated with feasting. And the people were worried and said: Perhaps the enemies of the Jewish people, a euphemism for the Jewish people themselves, have become liable to be destroyed for the transgression of eating on Yom Kippur, which is punishable by karet. A Divine Voice issued forth and said to them: All of you are designated for life in the World-to-Come.

X

17

- וּכְכַלוֹת שְׁלֹמֹה לְהָתְפַּלֵל וְהָאֵשׁ יָרְדָה מֵהַשְּׁמִיִם וַתּאֹכַל הָעֹלָה וְהַזְּבְחִים וּכָבוֹד יָהוָה מַלֵא אֵת־הַבַּיִת:
- ולא יַכְלוּ הַכּהַנִים לְבוֹא אֱל־בֵּית יְהוָה כִּי־מֶלֵא כְבוֹד־יִהוָה אֶת־בֵּית יְהוָה:
- וְכֹל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רֹאִים בְּרֶדֶת הָאֵשׁ וּכְבוֹד יְהוָה עַל־הַבְּיִת וַיִּכְרְעוּ אַפַּיִם אַרְצָה
 עַל־הַרְצָפָה וַיִּשְׁתַּחֵווּ וְהוֹדוֹת לִיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלֵם חַסְדּוֹ:
- וַהַמֵּלֶךְ וַכַל־הַעָם זֹבָחִים זָבָח לְפָנֵי יִהוַה: (ס)
- וַיִּזְבַּח הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה אֶת־זֶבַח הַבְּקָר עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם אֶלֶף וְצֹאן מֵאָה וְעֶשְׂרִים
 אַלַף וַיַּחִנְכוּ אֵת־בֵּית הַאֵּלֹהִים הַמֶּלֵךְ וְכַלֹ־הַעַם:
- ןְהַכּהַנִּים עַל־מִשְׁמְרוֹתָם עֹמְדִים וְהַלְוִיָּם בִּכְלֵי־שִׁיר יְהוָה אֲשֶׁר עֲשָׂה דָּוִיד הַּמֶּלֶךְ לְהֹדוֹת לַיהוָה כִּי־לְעוֹלֶם חַסְדּוֹ בְּהַלֵּל דָּוִיד בְּיָדָם וְהַכּּהְנִים מחצצרים [מַחָצָרִים] נַגָּדַּם וְכַּל־יִשְׂרַאֵּל עֹמְדִים: (ס)
- 7) Rabbi Yosef Ber Halevi Soloveitchik (And From There You Shall Seek / U-Vikkashtem mi-Sham)

There is no hidden corner of the natural or spiritual world which man's consciousness, pining for its divine beloved, does not peer into and scrutinize. Human consciousness carefully investigates the buds of transcendence that appear every so often in the spiritual desert ... Flesh-and-blood man longs to escape from the straits of the limited, bounded and contingent world and go out into the limitless, independent, wide-open spaces. This search is an act of self-transcendence, which is truly the essence of man's cultural ascent (8).